אנגעשריבן פון'ם לערער פאראנאנד פון די איידישע וועלטלאכע שולן אין וויניפעג

א מערקווירדיקע רעפובליק פון 60 בלינדע קינדער

הינטער ווין, שטייט א הויז, באוואוינט פון סאמע קינדער. ביי אן אפענעם פענסטער שטייען צוויי קינדער און קוקן מיט שטארע אויגן אין דער ווייטקייט אריין. זיי קוקן נישט אויף דער נאס, נישט אויף די בוימער און נישט אויפ'ן הימל — אט, 'קוקן' זיי גלאט אין דער וועלט אריין.. זיי קוקן אין אזא ווייטקייט, וואו אנדערע קינדער קאנען נישט דערקוקן. דער ראז דיא זינגט. די קינדער הערן דאס און זיי־ערע בליקן ווערן נאך שטארקער. די פנימער נאך טרויעריקער. די קינדער זיינען בלינד. זיי האבן קיינמאל נישט געזעען.

אין דעם הויז וואוינען 60 קינדער. אלע זיינען בלינד. די גרעסטע טייל איז געבוירן געווארן בלינד. זיי האבן נאך קיינמאל נישט געזעען קיין ווייז, קיין חיה, קיין מעגש. זיי קאנען די וועלט בלויז פון הערן און פון — אנטאפן. 60 קינדער לעבן דארט זייער מרוויעריק פינסטער לעבן. זיי גרייטן זיך צו דער וועלט, וועלכע זיי וועלן קיינמאל נישט זעען.

וואס איז אזוינס א בוים

מען האט שוין פיל געהערט, אז בלינדע לייענען. ווייניק מענשן וויסן אבער אויף וועלכן אופן לייענען די בלינדע?

פאר די בלינדע ווערט נישט געשריבן, נאר... אויף א דיקן פאפיר ווערן אויסגעשטאכן פונקטן און דאס זיינען די בוכשטאבן, וואס די בלינדע לייענען. אין א וניקן מאנ קאן מען זעען אין א נארטן, ווי אויף א באנק זיצן צוויי בלינדע קינדער מיט א טאוול. איין קינד לייענט פאר'ן צווייטן א מעשה'לע. די פינגער פונ'ם בלינדן קינד לויפן שנעל איבערן טאוול און דאס מויל רעדט:

"דאס איז געווען א ווייב, ווען מען האט דערלויבט די בירגער פון ווין אריינצוקומען אין נארטן, כדי אין די פרייע טעג קאנען פארברייננען אונטער די שיינע, אלטע בוימער".

ביידע קינדער בלייבן זיצן פארטראכט און אין א ווייל ארום וועגדעט זיך איין קינד צום לערער, וואס שטייט דערנעבן, מיט דער פראגע:

—ה' דאקטאר, וואס איז דאס אזוינס א בוים?

א זייטיקן מענשן גייט דורך א קעלט איבערן גאנצן לייב. יא, א בוים איז פארן בלינדן קינד בלויז א וואָרט אן אינהאלט. די אומגליקלאכע וועלן קיינמאל אין לעבן — אויב זיי וועלן אויף שטענדיק בלייבן בלינד — נישט האבן קיין געוויע פארשטעלונג פון דעם פראכטפולן בוים, וואס פארשאפט אזוינע פארגענגען בלויז פון זען אים.

זיי האבן קיין אנונג פון דער שיינקייט פון דער וועלט, אין וועלכע זיי לעבן. זיי האבן נאך קיין אנונג פון דער גרויסן מלאכה פון דער שאפונג, וואס דער אייביגער האט געשאפן אין זיבן טעג